

Beszámoló

Pályakezdő látványtervezőként nehéz előre látnom, hogy milyen projekteket és lehetőségeket kínál egy új évad, ez most sem volt másként. A színházi projektek mellett szívesen foglalkozok olyan munkákkal is, amik bár nem fedik konkrétan a jelmeztervezés feladatait, mégis hasonlítanak egy általam megszokott munkafolyamatra, hasonló eszköztárból dolgozhatok, emellett a kreativitásomat és kvalitásaimat szigorúan igénybe veszik. Az elmúlt egy évből három különböző projektet szeretném ezúton bemutatni. Kora nyártól egy menyasszonyi ruha tervezésével és megvarrásával foglalkoztam, ősztől az év végéig egy színházi projektben vettem részt jelmeztervezőként, az új év első két hónapjában pedig vezető asszisztensként dolgoztam egy nagyszabású interaktív előadás jelmeztervezője mellett.

Úgy gondolom, hogy egy menyasszonyi ruha megtervezése szorosan kapcsolódik a jelmeztervezéshez, hiszen ebben az esetben is figyelembe kell venni a menyasszony személyiségjegyeit, a ruhának találnia kell a koncepcióhoz, vizuális és gondolati síkon is ki kell elégítse az összképet. Ez esetben a pár esküvőről alkotott képe maga a koncepció, ha úgy tetszik a menyasszony maga a rendező, nekem tervezőként, pedig az a feladatom, hogy az ő elképzeléseinek eleget téve alkossam meg a hozzá tökéletesen illő ruhát. A pályázat nagy segítséget nyújtott az alapanyagok és eszközök beszerzésében, bővíteni tudtam a kelléktáramat, olyan eszközöket sikerült beszereznem, amik nagyban megkönnyítették a ruha kivitelezését. Rengeteg kísérletezés, ruhapróba, tanulás, anyagkeresés előzte meg a konkrét ruha elkészítését, hiszen ez volt az első alkalom, hogy ilyen nagyszabású projektre vállalkozok egyedül. Úgy érzem sokat fejlődtem a folyamat alatt, a mesterképzés jó alapot biztosított egy ruha kiszabásához és megvarrásához, viszont élesben, több hibába beleütközve voltam képes egy felfele ívelő tanulási folyamatot elindítani.

A színházi projektet egy, már ismerős csapattal kezdtem el a Temesvári Csiky Gergely Állami Magyar Színháznál, Ricz Ármin rendező mellett dolgoztam jelmeztervezőként a Kasimir és Karoline előadáson. A rendezői koncepciót átbeszélve egy olyan világot álmodtunk meg, ami emlékeztet az alpmű oktoberfesten játszódó cselekményének kaotikus jellegére, de mégis egy modernebb közegbe ülteti át a dráma egészét. A karakterek elemzése és a díszlettervek boncolgatása után színes, ellentétekkel teli, sok esetben együtt értelmezhetetlennek tűnő ruhadarabokat állítottam össze, ami tükrözi a szereplők elveszettségét, a kilátástalan társadalmi és morális helyzetüket. A ruha összeállításokat karakterekre szabtam, figyelembe véve társadalmi szerepüket, előéletüket, a történetben végigkísért fejlődéseiket, vagy pont ennek hiányát. Sikerült egy olyan bomladozó világot teremtenünk, ahol a jelmezek külön-külön is értelmezhetőek, de együtt, egészében nézve tárul igazán

a szemünk elé a kusza, érzelmi kitörésekkel teli, ösztönök által vezérelt eltorzult világuk, amit hangsúlyozni szerettem volna a projekt során.

Lehetőségem volt részt venni egy a film és a színház határán mozgó óriási projektben. A Planet Budapest keretein belül készült egy gyerekeknek szóló interaktív előadás, ami egy, a fenntarthatóság és környezetvédelem köré épített futurisztikus világba invitálja a nézőt, így emlékeztetve mindannyiunkat a bolygónk egészségének megőrzésére. Kaszás Nina jelmeztervező mellett asszisztensi pozícióban vettem részt a projekt kivitelezésében. Főleg a beszerzésben, rendszerezésben és a jelmezek öregítésében vettem részt, de ruhapróbákat is menedzseltem és a koncepció alakulásában is segíthettem. 52 színészt kellett felöltöztetnünk, az előadást vetésforgóban játszották egy hónapon keresztül, így egy filmhez hasonló mennyiséggel dolgoztunk, de a színházban is ismert eszközöket alkalmaztuk.

A pályázat anyagi juttatásai elengedhetetlennek bizonyultak a Termesvárra, majd később Budapestre való utazásaim során, egy olyan anyagi biztonságot tett lehetővé, ami mellett kizárólag a munkavégzésre tudtam összpontosítani.